

পাঠ নং ১৬
মৌর্য সাম্রাজ্য

মহামতি অশোক আৰু কৌটিল্যৰ অৰ্থশাস্ত্ৰ

মূল অর্থতা :

- মৌর্য সাম্রাজ্যৰ উত্থান আৰু ইয়াৰ ইতিহাসৰ উৎসসমূহৰ বিষয়ে জনা।
- মৌর্য সম্রাট চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যৰ বাজত্বকালৰ বিষয়ে আভাস পোৱা।
- মহামতি অশোক আৰু তেওঁৰ নীতিসমূহৰ বিষয়ে অৱগত হোৱা।
- মৌর্যসকলৰ অৱদান সম্পর্কে আভাস পোৱা।
- কৌটিল্য আৰু কৌটিল্যৰ অৰ্থশাস্ত্ৰৰ বিষয়ে খুলমুলভাৱে অৱগত হোৱা।

উন্নৰ ভাৰতত মহাজনপদসমূহৰ পতনৰ পাচত বাজনৈতিক অস্থিৰতাই দেখা দিছিল। তেনে অস্থিৰ অৱস্থা চষ্টালি ল'বলৈ কোনো বাজবৎশণ নাছিল। পিছে আনুমানিক ৩২৪ খ্রীঃ পৃঃত চন্দ্রগুপ্ত মৌর্য নামৰ বজা এজনে মগধত এটিনতুন বাজবৎশণ প্রতিষ্ঠা কৰে। ইতিহাসত এই বৎশণটোৱে মৌর্য বাজবৎশণ নামে পৰিচিত। মৌর্য বাজবৎশণৰ বাজত্বকালতে মগধক কেন্দ্ৰ কৰি এখন সাম্রাজ্য গঢ়ি উঠিছিল। মৌর্য সাম্রাজ্যৰ উত্থানৰ যথেষ্ট ঐতিহাসিক তাৎপৰ্য আছে। কিয়নো মৌর্য সাম্রাজ্যই হৈছে ভাৰতৰ প্ৰথম ঐতিহাসিক সাম্রাজ্য আৰু এই বাজবৎশণৰ প্রতিষ্ঠাতা চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যই হ'ল ভাৰতৰ প্ৰথম গৰাকী ঐতিহাসিক সম্রাট। এই সাম্রাজ্যৰ উত্থান সম্পর্কে আমি বিভিন্ন সমলৰ পৰা জানিব পাৰোঁহক। সেইবোৰ হ'ল কৌটিল্য বচিত অৰ্থশাস্ত্ৰ, মেগাস্থিনিচৰ ইণ্ডিকা নামৰ পুথি, বৌদ্ধ আৰু জৈন সাহিত্য, মুদ্রা ইত্যাদি। ইয়াৰ উপৰি মৌর্য সম্রাট অশোকৰ শিলালিপি, স্তুতিলিপি, মৌর্য যুগৰ স্থাপত্য-ভাস্কৰ্যৰ ধৰ্মসারশেষ আদিব পৰাও মৌর্য বাজত্বকালৰ সবিশেষ বিৱৰণ পাব পাৰি। এই সমলবোৰক থোৰতে আমি দুটা ভাগত ভাগ কৰিব পাৰোঁ। সেইবোৰ হ'ল— (ক) লিখিত সমল আৰু (খ) প্ৰত্নতাত্ত্বিক সমল।

মৌর্যসকললো কোন, এই বৎশণৰ উল্লেখযোগ্য বজাসকল কোন কোন আছিল এই বিষয়ে কিছু কথা জানি লোৱা ভাল।

চন্দ্রগুপ্ত মৌর্য (খ্রীঃ পৃঃ ৩২৪—খ্রীঃ পৃঃ ৩০০)

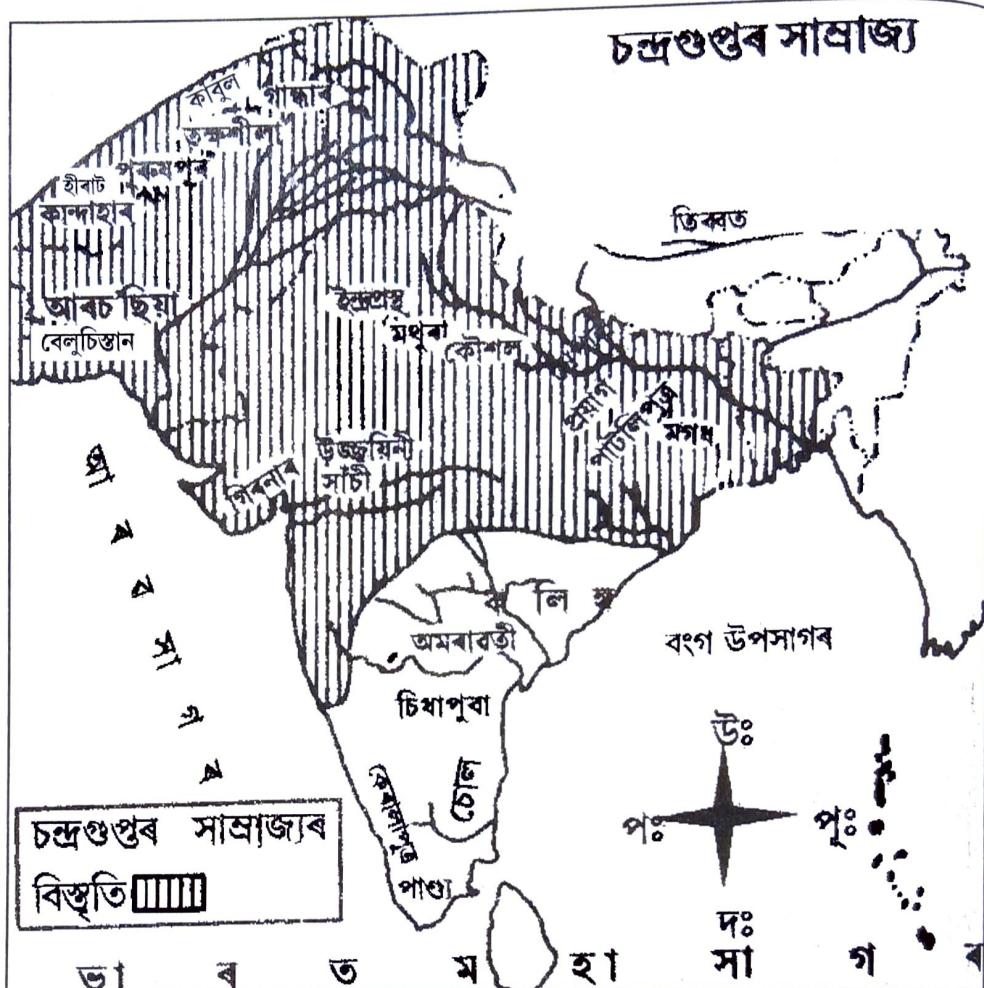
মৌর্যসকলৰ প্ৰকৃত পৰিচয় সম্পর্কে ইতিহাসবিদসকলৰ মাজত ভিন ভিন মত আছে। সদ্যহতে এইটোকে জানি লোৱা যে চন্দ্রগুপ্তৰ মাতৃৰ নাম ‘মুৰু’ আছিল। মাতৃৰ নাম অনুসৰি চন্দ্রগুপ্তই প্রতিষ্ঠা কৰা বাজবৎশণটোৱে নাম মৌর্য বৎশণ ইয়। চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যক সাম্রাজ্য প্রতিষ্ঠা কৰা কাৰ্যত চাণক্য নামৰ ব্ৰাহ্মণ পণ্ডিত এজনে সহায় কৰিছিল। তেওঁক কৌটিল্য অথবা বিষ্ণুগুপ্ত নামেৰেও জনা যায়।

চন্দ্রগুপ্তৰ আদি কালছোৱাৰ বিষয়ে বিতংকৈ জানিব পৰা নাযায়। কিন্তু এটা কথাত সকলোৱে একমত যে চন্দ্রগুপ্ত কোনো সম্ভাস্ত পৰিয়ালৰ লোক নাছিল। সেয়েহে নিজকে পাটলিপুত্ৰত প্রতিষ্ঠা কৰিবলৈ তেওঁ যথেষ্ট সংগ্ৰাম কৰিবলগীয়া হৈছিল।

চন্দ্রগুপ্ত সাম্রাজ্য

কাষব মানচিত্রখনলৈ মন কৰাচোন। চন্দ্রগুপ্ত মৌর্য এই বিশাল সাম্রাজ্যখনৰ গৰাকী আছিল। মানচিত্রত দেখা ঠাইসমূহৰ ভিতৰৰ এটি অংশ যেনে—কাৰুল, কান্দাহাৰ, হীৰাট, বেলুচিস্থান আদি অঞ্চলসমূহ চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যই প্ৰীক ৰজা চেলুকচৰ পৰা জয় কৰিছিল। এই ঠাইসমূহ সেই সময়ত বৰ চহকী আছিল। চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যই নিজ সাম্রাজ্যখন অৰ্থনৈতিকভাৱে টনকিয়াল কৰাটো এই অঞ্চলসমূহ জয় কৰাৰ আন এটি উদ্দেশ্য আছিল।

চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যই তেওঁৰ এই বিশাল সাম্রাজ্যখন কি দৰে পৰিচালনা কৰিব এই বিষয়ে বিশদ চিন্তা-চৰ্চা কৰিছিল আৰু সেই অনুসৰি ব্যৱস্থাৰ হাতত লৈছিল। উল্লেখ আছে যে এই বিশাল সাম্রাজ্যখন শাসন কৰিবৰ বাবে চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যই চাৰিখন প্ৰদেশত ভাগ কৰিছিল। একোজন ৰাজপ্রতিনিধিৰ দ্বাৰা এই প্ৰদেশবোৰ পৰিচালনা কৰা হৈছিল। প্ৰদেশবোৰক আকৌ জিলাত ভাগ কৰা হৈছিল। ৰাজধানী পাটলিপুত্ৰ নগৰখন ৩০ জনীয়া সদস্যৰ এখন পৌৰসভাৰ সহায়ত পৰিচালনা কৰিছিল। এই পৌৰসভাত ৬ খন উপ-সমিতি আছিল। এই উপ-সমিতিৰ বিষয়বোৰ আছিল— জন্ম-মৃত্যুৰ হিচাপ ৰখা, বাণিজ্য দ্রব্যৰ মূল্য নিৰ্ধাৰণ কৰা, জোখ-মাখ নিয়ন্ত্ৰণ কৰা, বেচা-কিনার ওপৰত কৰ লগোৱা, বিদেশী নাগৰিকৰ হিচাপ ৰখা আৰু শ্ৰম-শিল্প নিৰীক্ষণ কৰা ইত্যাদি।

জানি থওঁ আহা :

ভাৰতৰ ইতিহাসত পৌৰসভা গঠন কৰা প্ৰথমগৰাকী শাসক হ'ল সন্দ্বাট চন্দ্রগুপ্ত মৌর্য।

চন্দ্রগুপ্তৰ দিনতেই তক্ষশীলাৰ পৰা পাটলিপুত্ৰলৈ এটি ডাঙৰ আলিবাট বন্ধোৱা হৈছিল। সাম্রাজ্যৰ নিৰাপত্তা আৰু যোগাযোগৰ বাবে এই আলিবাটটো অতিশয় গুৰুত্বপূৰ্ণ আছিল। তেওঁৰ শাসনকালত সাম্রাজ্যৰ বিভিন্ন ঠাইত হুদ, জলাশয় খন্দাই কৃষিৰ বাবে জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল। বৰ্তমান গুজৰাট ৰাজ্যৰ অন্তৰ্গত সুদৰ্শন হুদ তেওঁৰ শাসনকালৰ উৎকৃষ্ট নিৰ্দেশন।

ওপৰৰ মানচিত্রখন চাই তলৰ প্ৰশ্নসমূহৰ উত্তৰ লিখা :

(ক) মৌর্য সাম্রাজ্যৰ অধীনস্থ বিখ্যাত ঠাইসমূহৰ এখন তালিকা প্ৰস্তুত কৰা।

(খ) বৰ্তমান ভাৰতত নথকা কিন্তু মৌর্য সাম্রাজ্যৰ সময়ত থকা স্থানসমূহ বাছি উলিওৱা।

মহামতি অশোক (আনুমানিক খ্রীঃ পৃঃ ২৭০-খ্রীঃ পৃঃ ২০২) :

ছাত্র-ছাত্রীসকল, আমাৰ দেশৰ মুদ্ৰাৰ এপিটেল চাৰিটা সিংহ পিঠীয়া পিঠিকৈ থকা ছবিটো নিশ্চয় দেখিছা? এই চিহ্নটো সাৰনাথৰ অশোক স্তম্ভৰ পৰা লোৱা হৈছে। এই চিহ্নটোৰ জ্ঞত এটি চক্ৰ দেখিছানে? এইটোক অশোক চক্ৰ বা ধৰ্ম চক্ৰ বুলি কোৱা হয়। আমাৰ জাতীয় পতাকাৰ মাজতো এই চক্ৰটো আছে। সাৰনাথৰ এই অশোক স্তম্ভ মৌৰ্য সন্ধাট অশোকে নিৰ্মাণ কৰিছিল। অশোক আমাৰ ভাৰতবৰ্ষৰ এজন প্ৰখ্যাত ৰজা আছিল। তেওঁক মহামতি অশোক নামেৰেও জনা যায়। চন্দণপুষ্প মৌৰ্যৰ পিচত মৌৰ্য বংশৰ তেওঁৰেই উল্লেখযোগ্য সন্ধাট।

অশোকে প্ৰায় ৪৩ বছৰ কাল ৰাজত্ব কৰিছিল। পূৰ্বৰ মৌৰ্য

চিৰ - ২০ : অশোক স্তম্ভ
আৰু বৌদ্ধ
ধৰ্ম প্ৰহণ কৰে। বৌদ্ধ ধৰ্ম প্ৰহণৰ
পাচত অশোকে ‘শাস্তি-
সম্প্ৰীতি’পূৰ্ণ সমাজ এখন গঢ়াৰ
বাবে চেষ্টা কৰে।

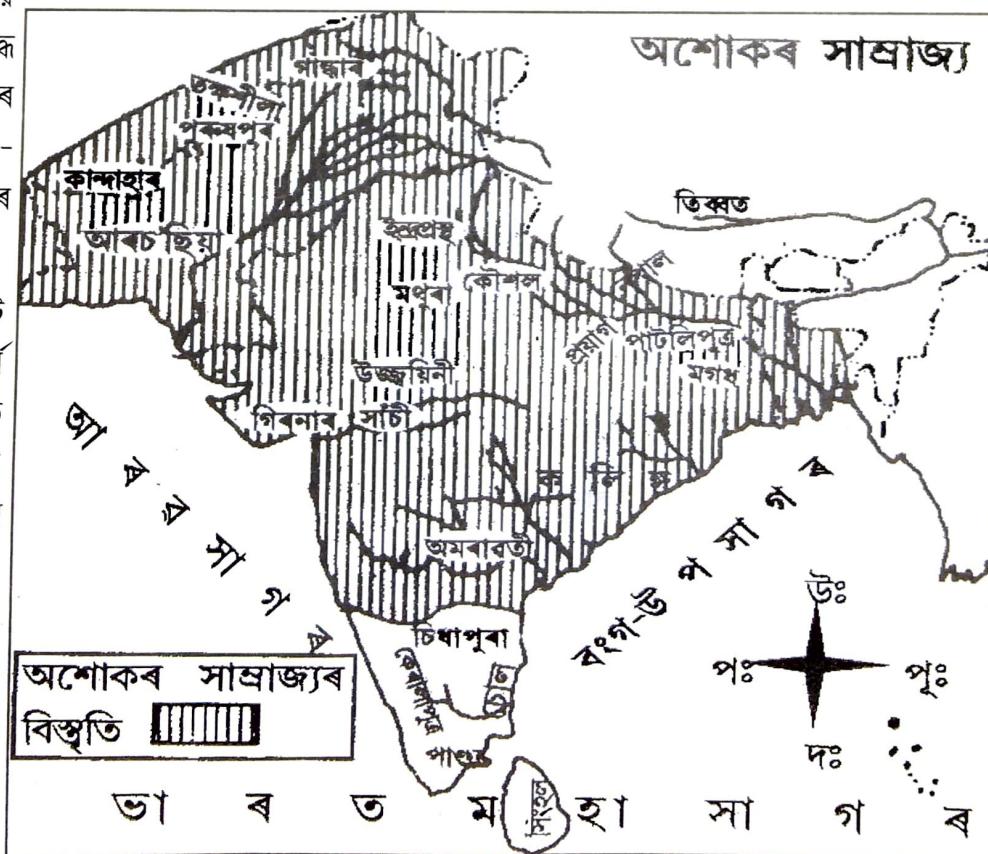
কাৰৰ মানচিত্ৰত সন্ধাট অশোকৰ ৰাজত্বকালত মৌৰ্য সাম্রাজ্যৰ আনুমানিক বিস্তৃতি দেখুওৱা হৈছে। তাত তোমালোকে কলিংগ ৰাজ্যৰ অস্থিতি জানি ল'বা।

অশোকৰ ধৰ্ম ৪

ধৰ্মৰ আদৰ্শবোৰ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ সন্ধাট অশোকে কিছুমান কাম হাতত লৈছিল। সৰ্বসাধাৰণ মনুহে বুজিৰ পৰাকৈ তেওঁ ধৰ্মৰ

চিৰ - ১০ : অশোক

বাণী সমূহ স্তুতি আৰু শিলত ‘পালি’ আৰু ‘প্ৰাকৃত’ ভাষাত লিখাইছিল। শিলালিপিত দুই ধৰণৰ লিপি ব্যৱহাৰ কৰিছিল।
ৰাজ্যৰ পশ্চিম অংশত খৰোষ্ঠী আৰু পূব অংশত ব্ৰাহ্মী লিপি।

১৫১২১ ২২১৮৪৪ ৮৪৪৮ সূর্যস্তোন্মুক্তি
১৪৪৮ ৪৭৮১ ২১১৮৪৪ ১৫১৮২১ ৪১১৪
৪৪৪৬৩১ ৪৪৪৬৪৮৩১ ৪৪৪৬৩১ ৪৪৪৬৩১
৪৪৪৩১ ১৪১৭ ১৪৪৪৪৪ ৪৪৪৬৩১ ৪৪৪৬৩১

চিত্র - ৩ (ক) : ব্ৰাহ্মী লিপি

১৫১২১ শাশ্বত সূর্যস্তোন্মুক্তি
১৫১৮২১ ৪৭৮১ ২১১৮৪৪ ১৫১৮২১ ৪১১৪
৪৪৪৬৩১ ৪৪৪৬৪৮৩১ ৪৪৪৬৩১ ৪৪৪৬৩১
৪৪৪৩১ ১৪১৭ ১৪৪৪৪৪ ৪৪৪৬৩১ ৪৪৪৬৩১

চিত্র - ৩ (খ) : খৰোষ্ঠী লিপি

জানি থওঁ আহা

- ‘খৰোষ্ঠী’ আৰু ‘ব্ৰাহ্মী’ হ’ল প্ৰাচীন ভাৰতৰ দুবিধ লিপি। খৰোষ্ঠী লিপিত সৌঁফালৰ পৰা বাঁওফাললৈ আৰু
ব্ৰাহ্মী লিপিত বাঁওফালৰ পৰা সৌঁফাললৈ লিখা হয়।
- ব্ৰাহ্মী বৰ্ণমালাৰ পৰাই সময়ত দেৱনাগৰী, অসমীয়া, বাংলা, উড়িয়া আদি বৰ্ণমালাৰ সৃষ্টি হৈছে।

সন্মাট অশোকৰ সময়ত সাম্রাজ্যৰ কিছু কিছু অঞ্চলত প্ৰজাই সুকীয়া সুকীয়া নীতি-নিয়ম, যাগ-যজ্ঞ আৰু
ধৰ্মীয় আচাৰ-অনুষ্ঠান পালন কৰিছিল। দাস আৰু ভৃত্যসকলক সেই সময়ত সমাজত হৈয়জ্ঞান কৰা হৈছিল। সন্মাট
অশোকে সেইবোৰ নিৰাময়ৰ বাবে জনসাধাৰণক কিছুমান নীতি পালন কৰিবলৈ উপদেশ দিছিল। তেওঁ নিজেও
সকলো প্ৰজাকে পুত্ৰবৎ জ্ঞান কৰিছিল।

জানি থওঁ আহা

অশোকে জনসাধাৰণক পালন কৰিবলৈ দিয়া নীতিসমূহ হ’ল—

- শাস্তি আৰু নশ হোৱা, দাস আৰু ভৃত্যসকলৰ প্ৰতি সদ্ব্যৱহাৰ কৰা।
- পিতৃ-মাতৃ আৰু জ্যেষ্ঠজনক সম্মান কৰা।
- কাকো হিংসা নকৰা আৰু সকলো প্ৰাণীকে দয়া কৰা।
- ব্ৰাহ্মণ, ভিক্ষুসকলক দান দক্ষিণা কৰা।
- আন ধৰ্মক ঘৃণা নকৰা, আন ধৰ্মৰ মূল আদৰ্শ সমূহক শ্ৰদ্ধা কৰা।

সন্মাট অশোকে তেওঁৰ সাম্রাজ্যখনৰ উপৰি দক্ষিণ-পূব এছিয়াৰ কেইবাখনো দেশত বৌদ্ধ ধৰ্ম প্ৰচাৰ
দিহা কৰিছিল। ইয়াৰ বাবে তেওঁ ‘ধন্ম মহামাত্ৰ’ নামৰ একশ্ৰেণীৰ বিষয়া নিয়োগ কৰিছিল। আনকি এই ধৰ্ম
প্ৰচাৰৰ বাবে তেওঁ পুতেক মহেন্দ্ৰ আৰু জীয়েক সংঘমিত্ৰাকো সিংহল দ্বীপলৈ পঠাইছিল। ইয়াৰ উপৰি তেওঁ
ভাৰতৰ কেইবা ঠাইতো বৌদ্ধ মঠ, স্তুপ আৰু স্তুতি সজাইছিল। তেওঁৰ পৃষ্ঠপোষকতাতে পাটলিপুত্ৰত (বৰ্তমান
পাটনা) তৃতীয় বৌদ্ধ মহামেলৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। এখন বিশাল সাম্রাজ্যৰ অধিপতি হৈয়ো সন্ন্যাসীৰ দৰে
জীৱন-যাপন কৰা বাবে ইতিহাসত তেওঁক ‘ৰাজৰ্মি অশোক’ বুলি জনা যায়।

জানি থওঁ আহা :

বৰ্তমানৰ শ্ৰীলংকাক সেই সময়ত সিংহল নামে জনা গৈছিল।

সন্দাট অশোক আধুনিক কল্যাণকামী বাস্তু ধারণার প্রর্তক আছিল। তেওঁ প্রজার সুবিধার বাবে আলিবাট বন্ধাইছিল। আলিবাটৰ কাষে গচ বোৱা, পুখুৰী খন্দা, বাটৰুৱাৰ বাবে জিৰণি ঘৰ সজা আদি কামবোৰ কৰিছিল। বৰ্তমানৰ সামাজিক বনানীকৰণৰ ধাৰণা অশোকৰ দিনতে পাতনি মেলা হৈছিল বুলি অনুমান কৰা হয়। মুঠতে অশোক এজন বিখ্যাত বিজেতা, বাস্তু নিৰ্মাতা তথা ৰাজনীতিজ্ঞ আৰু সুশাসক আছিল। তেওঁ এগৰাকী সমাজ সংক্ষাৰক, দাশনিক সন্দাট আছিল। তেওঁৰ ব্যৱহাৰপাতি, চিন্তা-চৰ্চা, কাম-কাজ এইসকলোৰে অতুলনীয় আছিল। সেয়েহে তেওঁক 'মহামতি অশোক' আখ্যা দিয়া হৈছে।

দলত আলোচনা কৰা :

কল্যাণকামী বাস্তু মানে কি? আমাৰ ভাৰতক কল্যাণকামী বাস্তু হিচাপে গঢ়িবলৈ সাংবিধানিক কি কি ব্যৱস্থা আছে?

ভাৰতবৰ্ষৰ ইতিহাসত মৌৰ্যস্কলৰ অৱদান অনন্তীকাৰ্য। মৌৰ্যস্কলৰ অৱদানসমূহ নিম্নলিখিত ধৰণে আলোচনা কৰিব পাৰি।

প্ৰশাসনিক :

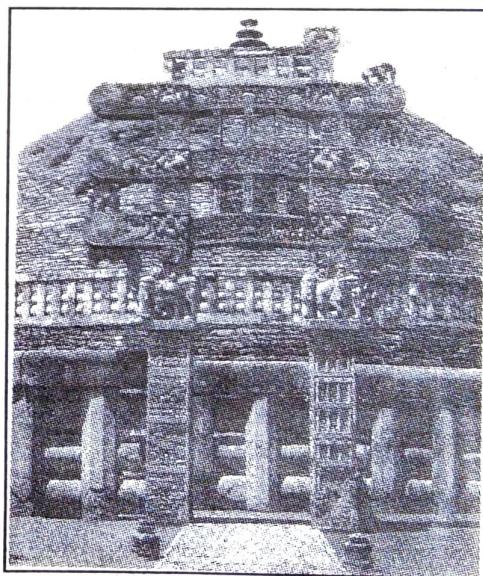
পৰৱৰ্তী যুগৰ শাসন ব্যৱস্থাৰ লগতে আধুনিক ভাৰতৰ শাসন ব্যৱস্থাত মৌৰ্যস্কলৰ প্ৰশাসনিক ব্যৱস্থাৰ পৰোক্ষ প্ৰভাৱ দেখিবলৈ পোৱা যায়। মৌৰ্য সন্দাটস্কলৰ ভিতৰত চন্দ্ৰগুপ্ত আৰু অশোক দুয়োজনেই সুদৃক্ষ শাসক আছিল। মৌৰ্য শাসন ব্যৱস্থাত সন্দাটেই সৰ্বেসৰ্বা আছিল যদিও স্বেচ্ছাচাৰী নাছিল। তেওঁলোকে সাম্রাজ্যখনৰ শাসন কাৰ্য ভালদৰে পৰিচালনা কৰিবলৈ কেইবাটাও বিভাগ সৃষ্টি কৰিছিল। প্ৰতিটো বিভাগ পৰিচালনা কৰাৰ বাবে একোজন অধ্যক্ষ নিয়োগ কৰিছিল। উদাহৰণস্বৰূপে, সামৰিক বিভাগ চলোৱা অধ্যক্ষগৰাকীক 'বলাধ্যক্ষ' আৰু নগৰৰ শাসন বিভাগ চলোৱাজনক 'নগৰাধ্যক্ষ' বুলি কোৱা হৈছিল। সাম্রাজ্যখনৰ সুপৰিচালনাৰ বাবে সন্দাটক মন্ত্ৰী পৰিষদে সততে দিহা-পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছিল।

সমাজ ব্যৱস্থা :

মেগাস্থিনিচৰ ইঙ্গিকা আৰু কোটিল্যৰ অৰ্থশাস্ত্ৰৰ পৰা মৌৰ্য যুগৰ সামাজিক অৱস্থাৰ কথা জানিব পাৰি। প্ৰচলিত চাৰি বৰ্ণ প্ৰথা তেতিয়াও চলি আছিল। অৱশ্যে মৌৰ্যস্কলৰ দিনত এই বৰ্ণ প্ৰথাৰ কিছু পৰিৱৰ্তন দেখা গৈছিল। সমাজত ক্ষত্ৰিয় আৰু বৈশ্যস্কলৰ প্ৰভাৱ বৃদ্ধি পাইছিল। বণিক শ্ৰেণীৰ প্ৰাধান্য বৃদ্ধি এই যুগৰ এটা উল্লেখনীয় পৰিৱৰ্তন আছিল। সাঁচী স্তুপৰ লিপিত বণিক শ্ৰেণীয়ে ধন-সম্পত্তি দান কৰাৰ কথা উল্লেখ আছে। অশোকৰ শিলালিপিত দাস প্ৰথা প্ৰচলনৰ উল্লেখ আছে। সমাজত মহিলাৰ স্থান বিশেষ উচ্চ নাছিল।

জানি থওঁ আহা :

মেগাস্থিনিচ এজন বিদেশী পৰিৱ্ৰাজক আছিল। গ্ৰীক শাসক চেলুকচে তেওঁক চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্যৰ বাজসভালৈ পঠাইছিল। তেৱেই ইঙ্গিকা নামৰ পুথিখন ৰচনা কৰিছিল।

চিত্ৰ - ৪ : সাঁচী স্তুপ

মৌৰ্যস্কলে ভাৰতত এক নিজস্ব শিল্পকলা আৰু ভাস্কৰ্যৰ নিৰ্দশন দেখুৱাই হৈ গৈছে। চন্দ্ৰগুপ্ত মৌৰ্য আৰু অশোক দুয়ো শিল্পকলাৰ পৃষ্ঠপোষক আছিল। সন্দাট অশোকৰ শিলৰ স্তৰ্ণ, তাত খোদিত কৰা লিপিসমূহ, স্তুপ, বৌদ্ধ বিহাৰসমূহ আৰু সাৰনাথৰ অশোক স্তৰ্ণ সেই সময়ৰ উল্লত শিল্প আৰু ভাস্কৰ্যৰ উৎকৃষ্ট নিৰ্দশন। স্তুপসমূহৰ ভিতৰত সাঁচী স্তুপটো উল্লেখযোগ্য।

କୌଟିଲ୍ୟ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର :

ପ୍ରାଚୀନ ଭାବତ ବଚିତ ଏଥିର ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ପୁଥି ହିଲ କୌଟିଲ୍ୟ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର । ଚାଣକ୍ୟ ବା କୌଟିଲ୍ୟ ନାମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତ ଏଜନେ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର ପୁଥିଖନ ଲିଖିଛିଲ । ଏହି ପୁଥିତ ସେଇ ସମୟର ଆର୍ଥ-ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ, ପ୍ରତିବର୍କା ଆଦିର ବିଷୟେ ବହୁତୋ ଉପଦେଶ ଆହେ । ମୌର୍ୟ ସନ୍ତ୍ରାଟ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ମୌର୍ୟର ଦିନର ପରା ମୌର୍ୟ ସାନ୍ନାଜ୍ୟର ଦ୍ଵିତୀୟ ସନ୍ତ୍ରାଟ ବିନ୍ଦୁସାରର ଦିନଲୈକେ କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ରାଜପ୍ରାସାଦର ଏଜନ ଉପଦେଷ୍ଟା ହିଚାପେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ କରିଛି । କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଦିଶତ ଆଗବଢ଼ୋରା ନୀତିସମୂହ ‘ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର’ ନାମର କିତାପଖନତ ସମ୍ପର୍କିତ କରିଛେ । କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ମୌର୍ୟ ସାନ୍ନାଜ୍ୟର ସୁଚାରୁକାପେ ପରିଚାଳନା କରିବାଲୈ ବିଭିନ୍ନ ଉଂସର ପରା କର-କାଟିଲ ସଂଗ୍ରହ କରା ନୀତିସମୂହ ଏହି ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛେ । ଉଦାହରଣସ୍ବରୂପେ, କୃଷକସକଳର ଖେତିର ଉପାର୍ଜନର ଅଂଶର ପରା, ବ୍ୟରସାୟ-ବାଣିଜ୍ୟର ପରା ଆର୍କ ପଣ୍ଡପାଳକସକଳର ପରା ରାଜହ ସଂଗ୍ରହ କରା ହେଛି । ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରର ମାଟି ବା ଭୂମି କର, ଜଳସିଞ୍ଚନର କର, ବନଜ ସମ୍ପଦସମୂହର କର, କାର୍ବଖାନାର ପରା ଉଂପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀସମୂହର ପରା କର ସଂଗ୍ରହ କରାର କଥାଓ ଇଯାତ ଉଲ୍ଲେଖ ଆହେ । ଏହିବୋବର ଫଳତ ସେଇ ସମୟର ମୌର୍ୟ ସାନ୍ନାଜ୍ୟ ଏଥିର ଶକ୍ତିଶାଲୀ ସାନ୍ନାଜ୍ୟ ହିଚାପେ ପରିଗଣିତ ହେଛି । ସେଇ କାରଣେ ‘ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର’ ଏଥିର ଉଂକ୍ଳଟ ଗ୍ରହ ଆର୍କ କୌଟିଲ୍ୟକ ନିଃସନ୍ଦେହେ ଅର୍ଥନୀତିର ଏଜନ ପ୍ରବାଦ ପୁରୁଷ ହିଚାପେ ଆଖ୍ୟା ଦିଯା ହୁଏ ।

ମନତ ବାଧିବଲଗ୍ନୀ କଥା—

- ୩୨୪ ଶ୍ରୀଃ ପୂଃ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତ ମୌର୍ୟ ମଗଧର ସାନ୍ନାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛି ।
- ମାତ୍ର ‘ମୁରା’ର ନାମ ଅନୁସରି ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରା ବଂଶଟୋର ନାମ ମୌର୍ୟ ହୁଏ ।
- ଚାଣକ୍ୟ ବା କୌଟିଲ୍ୟଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କ ମୌର୍ୟ ସାନ୍ନାଜ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଆର୍କ ବକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣତ ଅବିହାଗ ଯୋଗାଇଛି ।
- ଶ୍ରୀଃ ପୂଃ ୨୭୩ ତ ଅଶୋକ ମଗଧର ସିଂହାସନତ ବହେ ।
- ମୌର୍ୟ ବଂଶର ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ରଜା ହିଲ ମହାମତି ଅଶୋକ ।
- କଲିଂଗ ଯୁଦ୍ଧର ପିଚତ ଅଶୋକେ ରାଜ୍ୟ ଜୟର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଧର୍ମ ଜୟର ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।
- ଅଶୋକେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରର ବାବେ ‘ଧର୍ମ ମହାମାତ୍ର’ ନାମର ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ବିଷୟା ନିଯୁକ୍ତି ଦିଇଛି ।
- ମୌର୍ୟ ଶାସନ ବ୍ୟରସାୟର ପ୍ରଶାସନର ସୁବିଧାର ଅର୍ଥେ ସାନ୍ନାଜ୍ୟଖନତ କେଇବାଟାଓ ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।
- ସନ୍ତ୍ରାଟ ଅଶୋକକ ମହାମତି ଅଶୋକ ଆର୍କ ରାଜବିଧି ଆଶୋକ ନାମେରେ ଜନା ଯାଏ ।
- ମୌର୍ୟ ଯୁଗର ଶିଳ୍ପକଳା ଆର୍କ ଭାସ୍କର୍ୟ ଅତି ଉନ୍ନତ ମାନର ଆଛି ।
- ଚାଣକ୍ୟ ବା କୌଟିଲ୍ୟ ନାମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଣ୍ଡିତଙ୍କରେ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର ନାମର ବିଖ୍ୟାତ ଗ୍ରହଣ ଲିଖିଛି ।
- ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରର ମୌର୍ୟ ଶାସନ ପ୍ରଗାଲୀର ରାଜନୈତିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଆର୍କ ସାମାଜିକ ବ୍ୟରସାୟର ବିଷୟେ ଉଲ୍ଲେଖ ଆହେ ।

ଅନୁଶୀଳନୀ :

୧) ଉତ୍ତର ଲିଖା—

- କ) ଚନ୍ଦ୍ରଗୁପ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରା ବଂଶଟୋର ନାମ କି ?
- ଖ) ମୌର୍ୟ ସାନ୍ନାଜ୍ୟର ଉତ୍ଥାନର ବିଷୟେ ଆମି କି କି ସମଲର ପରା ଜାନିବ ପାରୋ ?

- গ) চন্দ্রগুপ্ত মৌর্য প্রজাহিতকর কামসমূহ কি কি আছিল ?
ঘ) চাণক্য কেন ? তেওঁ চন্দ্রগুপ্তক কিদেরে সহায় করিছিল ?
ঙ) সন্ধাট অশোকক কিয় 'ৰাজধি অশোক' বোলা হয় ?
চ) সন্ধাট অশোকে শিলালিপিসমূহ কি কি ভাষাত লিখাইছিল ?
ছ) মৌর্য শিল্পকলার নির্দশন সমূহ ক'ত ক'ত দেখিবলৈ পোৱা যায় ?
জ) মৌর্য যুগত সমাজ ব্যৱস্থা কেনে আছিল ?

২) শুন্দ / অশুন্দ বিচার কৰা—

- (ক) কৌটিল্যৰ আন এটা নাম চাণক্য আছিল ।
(খ) মেগাস্থিনিচে 'অর্থশাস্ত্র' লিখিছিল ।
(গ) সন্ধাট অশোকে নিজ সন্তানক বিদেশত বৌদ্ধধর্ম প্রচাবৰ বাবে পঠাইছিল ।
(ঘ) তৃতীয় বৌদ্ধ মহামেল চন্দ্রগুপ্তৰ দিনত অনুষ্ঠিত হৈছিল ।
(ঙ) উপগুপ্ত সন্ধাট অশোকৰ ধৰ্মগুৰু আছিল ।

৩) দলত আলোচনা কৰি লিখা—

- (ক) মৌর্য শাসন প্রণালীৰ লগত বৰ্তমান শাসন প্রণালীৰ কোনখিনিত মিল আছে ?
(খ) ঐতিহাসিক সমলবোৰৰ কোনখিনি লিখিত আৰু কোনখিনি প্ৰত্নতাত্ত্বিক সমলত পৰে তাৰ এখন
তালিকা প্ৰস্তুত কৰা ।

লিখিত সমল	প্ৰত্নতাত্ত্বিক সমল
১)	১)
২)	২)
৩)	৩)
৪)	৪)

৪) পাঠত থকা মানচিত্ৰ পৰ্যবেক্ষণ কৰি তলৰ প্ৰশ্নসমূহৰ উত্তৰ লিখা—

- (ক) চন্দ্রগুপ্ত মৌর্যৰ সাম্রাজ্য ক'ব পৰা ক'লৈ বিস্তৃত আছিল ?
(খ) কলিংগ, উজ্জয়নী আৰু পাটলিপুত্ৰ বৰ্তমান ভাৰতৰ কোন কোন ৰাজ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত ?
(গ) অতীতত মগধ ৰাজ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত নোহোৱা বৰ্তমান ভাৰতৰ দুখন ৰাজ্যৰ নাম লিখা ।
